

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/691/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812206692
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7812206692.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ota Jurča a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Andrey Galdunovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej F. I., bývajúcej v T. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 2.053,12 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 28. februára 2014 č.k. 9C/119/2012-125 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom označeným v záhlaví žalobu o zaplatenie 839,96 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 28.4.2010 do zaplatenia a 9 % úrokom z omeškania zo umy 360 € od 28.4.2010 do zaplatenia zamietol a konanie o zaplatenie 360 € zastavil. Súčasne zaviazal žalobcu uhradiť žalovanej trovy konania v sume 5 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a tiež zaviazal žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 756,96 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 13.7.2012 domáha zaplatenia sumy 2.053,12 € s prísl., ako aj náhrady trov konania. Listom doručeným súdu dňa 19. 09. 2012 vedľajší účastník oznámil vstup do daného konania na podporu žalovanej. Zároveň vzniesol námietku premlčania. Žalobca na pojednávaní predložil súdu splátkovú dohodu uzavretú so žalovanou a s pôvodným veriteľom - spoločnosťou GE Money, a.s., v zmysle ktorej žalovaná uznala záväzok čo do dôvodu a výšky, zaviazala sa záväzok uhradiť. Rovnako predložil súdu aj uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/4/2012, v zmysle ktorého na úverové vzťahy je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka o plynutí premlčacej lehoty, teda je potrebné aplikovať 4-ročnú premlčaciu lehotu a preto nároku žalobcu nie je premlčaný. Žalovaná v ústnom vyjadrení na pojednávaní uviedla, že momentálne nevie v splátkach uhrádzať žiadnu sumu na úhradu úveru, pretože je chorá a dôchodok, o ktorý požiadala, ešte nedostala. K listine predloženej zo strany žalobcu vo fotokópii na pojednávaní - splátkovej dohode zo dňa 01. 04. 2009, žalovaná uviedla, že podpis na tejto listine je jej podpisom, avšak nevie sa rozpamätať za akých okolností, kde došlo k uzavretiu tejto splátkovej dohody. Pripojila sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka, čo sa týka námietky premlčania žalobcom uplatneného nároku. Žalovaná tiež dodala, že 9 splátok po 40 € zaplatila na základe predchádzajúceho rozsudku súdu. Po nahliadnutí do splátkovej dohody žalovaná potvrdila, že podpis na tejto dohode je jej podpisom.

Touto splátkovou dohodou chcela dosiahnuť to, aby zostatok dlhu mohla splácať v splátkach, pretože nemala peniaze na úhradu celého zostatku úveru. Zdôraznila, že nevie čo to znamená uznanie zostatku dlhu a aké to má právne následky. Tvrdila, že nebola poučená ani zo strany žalobcu. K vznesenej námietke premlčania sa žalobca vyjadril tak, že túto považuje za nedôvodnú. Podľa názoru žalobcu zmluva a právny vzťah založený touto zmluvou sa má riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka, nakoľko ide o absolútny obchod a žalovaná tým, že čiastočne uhradila dlh, uznala svoj záväzok. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd na vznesenú námietku premlčania neprihliadal. Aj pokiaľ by súd dospel k záveru, že zmluva sa má riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka, tvrdí, že žalovaná uznala celý zostatok dlhu, nakoľko aj na pojednávaní sa vyjadrila, že zostatok dlhu chcela uhradiť v splátkach. Vedľajší účastník trval na svojom písomnom vyjadrení, ako aj na námietke premlčania, ktorá je podľa neho dôvodná. K dohode o plnení v splátkach uviedol, že pokiaľ malo dôjsť aj k uznaniu záväzku dlhu, malo to byť urobené v písomnej forme a malo tam byť vyhlásenie žalovanej, že predmetný dlh uznáva. Poukázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. US/402/2013 zo dňa 19. 06. 2013, v ktorom sa uvádza, že v prípade duplicitnej právnej úpravy právneho vzťahu a pokiaľ ide o spotrebiteľskú vec, je potrebné použiť ustanovenia občianskeho práva a spotrebiteľského práva.

Vec právne posúdil podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 100 ods. 1, § 101 OZ, § 96 ods. 1 O.s.p. Mal za to, že žalovaná podpísala dohody o splátkach preto, že na základe nej jej bude umožnené splácať dlžnú sumu v dohodnutých splátkach. Podpisom tejto listiny bol jej vnútený zo strany žalobcu aj ďalší úkon, uznanie dlhu s následkom začatia plynutia novej 10-ročnej premlčacej lehoty od podpisu listiny, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov, nakoľko je v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na uvedené súd po preskúmaní splátkovej dohody a spôsobu jej uzavretia dospel k záveru, že táto nie je platná pre jej rozpor s dobrými mravmi v zmysle vyššie cit. zák. ustanovenia. Uzavrel, že medzi účastníkmi zmluvy bola uzavretá spotrebiteľská zmluva (zmluva o úvere) a takto vznesenú námietku premlčania súd posúdil podľa ustanovení §§ 100 ods. 1 a 101 Občianskeho zákonníka. Predmetom konania je nárok žalobcu uplatnený z titulu neuhradeného zostatku spotrebiteľského úveru. Žalovaná poskytnutý úver žalobcovi nesplácala riadne a včas a preto podľa tvrdenia žalobcu uvedeného v žalobe, došlo k zosplatneniu úveru dňom 30. 01. 2009. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru teda od 31. 01. 2009 a uplynula dňa 31. 01. 2012, teda pred podaním žaloby na súd, ktorú žalobca podal dňa 13. 07. 2012. Z týchto dôvodov súd námietke premlčania vyhovel a žalobu v časti prevyšujúcej 360,00 Eur v celom rozsahu zamietol. Žalobca v priebehu konania svojím podaním zo dňa 20. 01. 2014, doručeným súdu dňa 23. 01. 2014, súdu oznámil, že žalovaná po podaní návrhu na začatie konania uhradila celkovo sumu 360,00 € a vzhľadom na uvedené vzal návrh na začatie konania späť v časti uplatnenej istiny vo výške 360,00 Eur, preto v tejto časti súd konanie zastavil v zmysle ust. § 96 ods. 1 O.s.p.

O trovách rozhodol podľa ust. § 142 ods. O.s.p. Žalovaná si uplatnila náhradu trov konania - cestovné na pojednávanie zo T. E. I. a späť, v roku 2012 cestovné za jednu cestu autobusom zo T. E. I. činilo 1,- Eur a dnes činí cestovné za jednu cestu 1,50 Eur. Vzhľadom na uvedené priznal súd žalovanej ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania v celkovej sume 5 €, na úhradu ktorej zaviazal žalobcu. Trovy konania na strane vedľajšieho účastníka sú tvorené trovami právneho zastúpenia advokátom, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., po 91,28 € za 4 úkony právnych služieb - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, odvolanie z 08.10.2012, vyjadrenie z 20.01.2014, zastúpenie pri pojednávaní dňa 28.02.2014, spolu 365,12 €, paušálne odmeny podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. po 7,63 € za 2 úkony vykonané v roku 2012, po 8,04 € za 2 úkony vykonané v roku 2014, spolu 31,34 €, náhrady za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. po 13,40 € za každú aj začatú polhodinu v roku 2014, za 11 polhodín v celkovej výške 147,40 € a napokon za náhradu cestovného za cestu dňa 28. 02. 2014 na pojednávanie na OS Rožňava, zo T. E. I., a späť v celkovej dĺžke 322 km á 0,27 Eur/ km vo výške 86,94 € /základná sadzba za 1 km jazdy v čase úkonu 14.02.2014 činí 0,183 Eur/km; náhrada za spotrebované pohonné hmoty predstavuje pri priemernej spotrebe pohonných hmôt podľa pripojenej kópie technického preukazu 0,052 l/1km a pri cene nafty 1,534 €/l čiastku 0,08 Eur/km/. Celkové trovy konania spolu s DPH činia 756,96 €, k náhrade trov ktorých bol žalobca zaviazaný.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a vyhovieť žalobe žalobcu v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Odvolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Namietal, že nesúhlasí s tvrdením súdu o premlčaní pohľadávky. Uviedol, že v prejednávanej veci

sa jedná o tzv. absolútny obchod, čo znamená, že tento právny stav bez ohľadu na povahu jeho účastníkov sa spravuje Obchodným zákonníkom. V takom prípade použitie Občianskeho zákonníka neprichádza v úvahu pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ust. § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. marca 2013 sp. zn. 6M Cdo/4/2012, podľa ktorého hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého si žalobca vyvodzuje svoj nárok, je v danom prípade zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Následne aj na premlčanie žalobcom uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, teda 4- ročnú premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť dňa 31.1.2009 (deň kedy došlo k zosplatneniu úveru) a uplynula dňa 31.1.2013, pričom žaloba bola podaná dňa 13.7.2012, teda v premlčacej dobe. Záverom poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 402/2013.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Úvodom poukázal na uznesenia Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.6.2013, z ktorého aj citoval. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/2/2013 z 19.11.2013. Mal za to, že právna úprava OZ dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti. Paušálne uprednostnenie ObZ by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprípustnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva OZ na rozdiel od ObZ.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas žalobca (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 31.3.2016, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach minimálne 5 dní vopred podľa § 156 ods. 1,3 O.s.p. za použitia § 211 ods. 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p..

V prejednávanej veci okresný súd nepochybne zistil, že nárok žalobcu je premlčaný, lebo premlčacia lehota začala plynúť 31.januára 2009 a uplynula dňom 31. januára 2012. Žaloba bola doručená Okresnému súdu Rožňava dňa 13. júla 2012.

Odvolateľ v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci. K tomuto odvolaciemu dôvodu (podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Okresný súd v predmetnej veci zistil skutkový stav a vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p. a z týchto dôkazov dospel aj k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Stručné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K dôvodom, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa a s prihliadnutím na odvolacie námietky odvolateľa, odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné :

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa

vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Do odseku 2 (ustanovenia § 52 OZ) bola doplnená novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho, veta podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o zásadnú zmenu, ktorá má závažné dôsledky. Doposiaľ sa na obchodné spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vzťahovala úprava o neprijateľných podmienkach. Ide o prelom v pôsobnosti Občianskeho zákonníka vo vzťahu k Obchodnému zákonníku. Podľa tejto úpravy účinnej od 13. júna 2014 pre zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t.j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, je treba použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to platí aj pre tzv. absolútne obchody upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka.

Podľa názoru odvolacieho súdu, ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku upravená nie je, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Ak sa podľa § 262 Obchodného zákonníka dohodne uzavretie spotrebiteľskej zmluvy takého typu, aký upravuje Občiansky zákonník, tak rovnako okrem pojmového vymedzenia a podstatných náležitostí sa bude spravovať Občianskym zákonníkom.

Odvolací súd len pripomína, že zásadná zmena nastala v dĺžke premlčacej doby. Podľa Občianskeho zákonníka (§ 101) je všeobecná premlčacia doba trojročná, podľa Obchodného zákonníka štvorročná (§ 397 Obchodného zákonníka).

Na uplatnenie práv zo spotrebiteľských zmlúv treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku, teda trojročnú premlčaciu dobu. V súvislosti s premlčaním odvolací súd upozorňuje na nové ustanovenie v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V zmysle tejto novely vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1. mája 2014 podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho, voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. je prelomovým ustanovením, ktoré ukladá povinnosť súdu z úradnej povinnosti (ex offo) skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Táto úprava je odlišná od úpravy v § 100 ods. 1 OZ, podľa ktorého súd prihliadne na premlčanie len na námietku dlžníka.

Odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na skutočnosť, že v tejto novej úprave v zákone o ochrane spotrebiteľa nie je prechodného ustanovenia, musí túto otázku súd skúmať aj pri návrhoch, ktoré došli na súd pred 1. májom 2014, teda pri všetkých sporoch v čase rozhodovania.

S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody sú právne irelevantné tvrdenia odvolateľa s odkazom na ustanovenia Obchodného zákonníka, ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky citované v odvolaní.

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa aj o trovách účastníkov konania.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobca nemal úspech v odvolacom konaní, a tak nemá právo na náhradu trov

odvolacieho konania. Žalovanej, ktorá mala úspech v odvolacom konaní, odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania lebo nepodala návrh na priznanie trov odvolacieho konania a ani jej nevznikli. Úspešnému vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania taktiež nepriznal vzhľadom k tomu, že úkon - vyjadrenie k odvolaniu nepovažoval za účelný a ani uvedené skutočnosti vo vyjadrení k odvolaniu nemali vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.